

The Holy See

PAPIEŻ FRANCISZEK

ANIOŁ PAŃSKI

Plac św. Piotra

Niedziela, 15 stycznia 2023 r.

[Multimedia]

Drodzy Bracia i Siostry, dobrej niedzieli!

Ewangelia z dzisiejszej liturgii (J 1, 29-34) przytacza świadectwo Jana Chrzciciela o Jezusie, po tym, jak Go ochrzcił w Jordanie. Mówi: „To jest Ten, o którym powiedziałem: Po mnie przyjdzie Mąż, który mnie przewyższył godnością, gdyż był wcześniej ode mnie” (w. 30).

To oświadczenie, to świadectwo ujawnia *służebnego ducha* Jana. On został posłany, żeby przygotować drogę Mesjaszowi, i robił to, nie oszczędzając się. Po ludzku można by pomyśleć, że zostanie mu przyznana „nagroda”, ważne miejsce w życiu publicznym Jezusa. Jednak nie. Jan po zakończeniu swojej misji potrafi się usunąć, wycofuje się ze sceny, żeby zrobić miejsce Jezusowi. Widział Ducha zstępującego na Niego (por. ww. 33-34), wskazał Go jako Baranka Bożego, który gładzi grzech świata, i teraz z kolei pokornie słucha. Z proroka staje się uczniem. Nauczał lud, gromadził uczniów i przez długi czas ich formował. A jednak nikogo nie przywiązuje do siebie. Jest to trudne, ale jest to oznaką prawdziwego wychowawcy – nieprzywiązywanie osób do siebie. Jan tak postępuje - prowadzi swoich uczniów śladami Jezusa. Nie jest zainteresowany tym, żeby mieć zwolenników dla siebie, żeby zyskać prestiż i sukces, ale daje świadectwo i potem się wycofuje, żeby wielu ludzi miało radość spotkania Jezusa. Możemy powiedzieć, że otwiera drzwi i odchodzi.

Przez tego swojego ducha służby, przez swoją umiejętność robienia miejsca Jezusowi Jan Chrzciciel uczy nas jednej ważnej rzeczy – *wolności od przywiązań*. Tak, bowiem łatwo jest się

przywiązać do ról i pozycji, do potrzeby bycia docenianym, uznawanym i nagradzanym. A choć jest to naturalne, nie jest dobre, bowiem *służba wymaga bezinteresowności*, troszczenia się o innych bez korzyści dla siebie i bez ukrytych motywacji, bez oczekiwania odwzajemnienia. Nam również przyda się pielęgnowanie, tak jak Jan, cnoty usuwania się na bok w odpowiedniej chwili, dając świadectwo, że punktem odniesienia w życiu jest Jezus. Usunięcie się na bok, nauczenie się odejścia - wypełniłem tę misję, odbyłem to spotkanie, usuwam się na bok i zostawiam miejsce Panu. Trzeba się nauczyć odejścia na bok, nietraktowania czegoś jako rekompensaty dla siebie.

Pomyślmy, jak ważne jest to w przypadku kapłana, który jest powołany do głoszenia i celebrowania, a nie do odgrywania czołowej roli czy dla korzyści, ale do tego, żeby prowadzić innych do Jezusa. Pomyślmy, jak ważne jest dla rodziców, którzy wychowują dzieci z licznymi poświęceniami, a potem muszą im pozwolić, by z wolnością obrały własną drogę w pracy, w małżeństwie, w życiu. Wspaniałe i słuszne jest, żeby rodzice nadal zapewniali swoją obecność, mówiąc dzieciom: „Nie zostawiamy was samych”, ale w sposób dyskretny, bez narzucania się. Wolność wzrastania. A to samo dotyczy innych dziedzin, jak przyjaźń, życie małżeńskie, życie wspólnotowe. Uwolnienie się od przywiązań własnego „ja” i umiejętność usunięcia się na bok kosztuje, ale jest bardzo ważna – jest to decydujący krok, aby wzrastać w duchu służby, nie oczekując czegoś w zamian.

Bracia, siostry, spróbujmy się zastanowić: czy umiemy robić miejsce innym? Słuchać ich, zostawiać im wolność, nie przywiązywać ich do siebie, domagając się uznania? A także pozwolić im czasami mówić. Bez mówienia: „Przecież ty nic nie wiesz!”. Pozwalać mówić, robić innym miejsce. Czy przyciągamy innych do Jezusa, czy do siebie samych? A także, za przykładem Jana – czy umiemy cieszyć się z tego, że ludzie obierają własną drogę i idą za swoim powołaniem, nawet jeżeli wiąże się to z pewnym oderwaniem od nas? Czy cieszymy się z ich osiągnięć, szczerze i bez zazdrości? To oznacza pozwolenie, aby inni wzrastali.

Oby Maryja, Służebnica Pańska, pomagała nam zachowywać wolność od przywiązań, żebyśmy robili miejsce Panu i dawali przestrzeń innym.

Po modlitwie *Anioł Pański*:

Drodzy bracia i siostry, w dniach od 18 do 25 stycznia będzie się odbywał tradycyjny *Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan*. Tegoroczny temat jest zaczerpnięty od proroka Izajasza: „Zaprawiajcie się w dobru! Troszczcie się o sprawiedliwość” (1, 17). Dziękujmy Panu, który wiernie i cierpliwie prowadzi swój lud ku pełnej komunii, i prosimy Ducha Świętego, aby nas oświecał i wspierał swoimi darami.

Dążenie do jedności chrześcijan i droga nawrócenia synodalnego Kościoła są powiązane. Zatem,

korzystając z tej okazji, ogłaszam, że w sobotę 30 września br. na placu św. Piotra odbędzie się *Ekumeniczne czuwanie modlitewne*, przez które zawierzemy Bogu prace XVI Zwyczajnego Zgromadzenia Ogólnego Synodu Biskupów. Dla młodzieży, która przyjdzie na to czuwanie, będzie specjalny program przez cały weekend, przygotowany przez Wspólnotę z Taizé. Już teraz zapraszam braci i siostry wszystkich wyznań chrześcijańskich do uczestniczenia w tym zgromadzeniu ludu Bożego.

Bracia i siostry, nie zapominajmy o udręczonym narodzie ukraińskim, który tak bardzo cierpi! Bądźmy z nim przez nasze uczucia, naszą pomoc, naszą modlitwę.

A teraz pozdrawiam was, rzymian i pielgrzymów, tutaj zgromadzonych. W szczególności pozdrawiam wiernych hiszpańskich z Murcji oraz z Sciakki na Sycylii. Niech nawiedzenie grobu Piotra umocni waszą wiarę i wasze świadectwo.

Wszystkim życzę miłej niedzieli. Proszę, nie zapominajcie o modlitwie za mnie. Dobrego obiadu i do zobaczenia.